

TAS, KURŠ IEKLAUSĀS

Atvērtība, labsirdība, mīlestība, sapratne, spēks, uzticamība. Šie jēdzieni daudzu cilvēku prātos tiek savienoti ar konceptu par "labu tēvu". Pēdējos gados izpratne par to, kādai jābūt ģimenes uzbūvei, ir pārveidojusies, un tikai ļoti nedaudziem no visiem bērniem ir paveicies ar tādu tēvu. Problēmas bērni pārrunā ar draugiem vai arī tās tiek apspiestas pavisam, jo viņu tēviem vai nu nav laika, vai trūkst ieinteresētības.

Tāču neskatoties uz to, mums nevajadzētu atmet šo priekšstatu par ideālu. Bībelē par Dievu bieži tiek runāts kā par to Tēvu, kam piemīt visas tās īpašības, pēc kurām alkstam. Viņam priekš mums ir laiks. Mēs varam pie viņa nākt ar savām problēmām. Viņš mūs aicina:

"Piesauc mani posta dienā – es tevi glābšu, un tu godāsi mani!" Psalmi 50:15

Bet tas nav tikai vienpusēji; tā ir īsta saruna ar Dievu. Bībelē tā nosaukta par lūgšanu.

MĒS VARAM AR DIEVU SARUNĀTIES

KĀ?

Pastāv daudz dažādu veidu, kā uzturēt sarunu. Svarīgākais priekšnosacījums intensīva dialoga veidošanai ir tava attieksme pret sarunu partneri.

Kad mēs lūdzam, varam stāvēt, sēdēt vai zometies uz ceļiem, varam aizvērt acis, salikt rokas vai pacelt tās augšup, varam noformulēt savus vārdus tikai domās vai arī izteikties skaļi.

Svarīgi ir neuztvert veidu, kā mēs to darām, par svarīgāku nekā saturu. Nepietiek tikai uztaisīt dievbijīgu sejas izteiksmi, kaut arī mums nav ko teikt. Lūgšana ir nopietna lieta, tomēr tā nav skumja vai mokoša. Mums nav jādomā par iespaidīgu izteiksmes veidu, bet drīzāk gan par iekšējo attieksmi. Jo ciešāk mēs Dievam piekļaujamies, jo skaidrāka būs viņa atbilde mums. (Lūkas 18:1-4)

KUR?

Jūs variet iet uz baznīcu, lai lūgtu. Bet Bībele runā arī par "kambari", vietu, kur mēs varam būt netraucēti (Mateja 6:6). Nekam nevajadzētu mūs traucēt, kamēr runājam ar Dievu. Ne vienmēr var aiziet klusā vietā, lai lūgtu, un tas pat nav nepieciešams. Dievs ir mūsu sarunu biedrs skolā, darbā, virtuvē un citās vietās, kurām šķietami nav vispār nekāda sakara ar Dievu.

KAD?

Mārtiņš Luters reiz teica: "Kad man ir daudz darāmā, es lūdzu divtik daudz." Katrs, kurš iesāk dienu ar lūgšanu, atrod laiku arī visām parējām lietām, kas pa dienu darāmas:

"Kungs, tu rītausmā dzirdi manu balsi, es rītausmā sataisos tev un gaidu." Psalmi 5:4

“Pieminu tevi, kad guļu, nakts stundās čukstu par tevi.” Psalmi 63:7

Lūgšana ir pamatvajadzība, un tā nevar tikt apmierināta tikai tad, kad nu mums iegribas, vai arī tikai tad, kad esam grūtībās. Apustulis Pāvils mūs pamāca: ***“Lūdziet Dievu bez mitēšanās!”*** 1. Tesaloniķiešiem 5:17

Tādas tuvas attiecības ar Dievu ir pieejamas it visur, jebkurā laikā. Lūgšana nav pienākums, bet drīzāk gan princips, kurš sevī ietver paļaušanos uz Dievu visās lietās un ļaušanu viņam būt iesaistītam visā, ko darām.

KĀPĒC?

Protams, Dievs visu jau tāpat zina! Protams! Mēs nerunājama ar Dievu, lai viņu par kaut ko informētu vai censtos viņu pārliecināt, lai tas piepilda mūsu vēlēsānās. Lūgšana sevī ietver daudz vairāk. Piemēram:

- *Pielūgsme un slavēšana.*

Tas ir veids, kā mums apzināties Dieva lielumu un visvarenību.

“Teic, mana dvēsele, Kungu, viss, kas manī, – viņa svēto vārdu!” Psalmi 103:1

Turklāt mūsu pielūgsme ir sava veida mīlestības izpausme viņam:

“Mēs mīlam, jo viņš ir mūs pirmais mīlētājs.” 1. Jāņa 4:19

- *Pateicība.*

Mums ir iemesls vienmēr būt pateicīgiem, tāpēc, ka Dievs mūs vienmēr mīl (1. Tesaloniķiešiem 5:18). Pateicoties, mēs pārdomājam to, ko tik bieži uztveram kā pašu par sevi saprotamu, bet kas patiesībā ir Dieva devums.

“Jebkurš labs devums un jebkura pilnīga dāvana nāk no augšienes, no gaismas Tēva, kas ir pastāvīgs un nav mainīgs kā ēna.” Jēkaba 1:17

- *Lūgšana pēc kaut kā.*

Mēs varam lūgt Dievam, lai viņš mums palīdz pārvarēt grūtības. Tajā pašā laikā mēs varam lūgt arī par citiem cilvēkiem, par saviem radniekiem, draugiem, tiem, kuri ir slimi, par tiem, kuriem ir kādas atbildības un pat par saviem ienaidniekiem. Aizlūgšana ir pati vērtīgākā lieta, ko varam darīt citu labā.

“Dievs, es saucu uz tevi! Palīdzi man lūgt un virzīt savas domas tavā virzienā. Es to viens nespēju. Manī ir tumsība, bet tevī ir gaisma. Es esmu vientuļš, bet tu mani nepamet. Es esmu grūtsirdīgs, bet tevī es rodu palīdzību. Es esmu nomocīts, bet tevī es rodu mieru. Manī ir rūgtums, bet tev piemīt pacietība. Es nesaprotu tavus ceļus, bet tu zini, kādu ceļu man būs iet.” (Dītrihs Bonhēfers (Dietrich Bonhoeffer))

DIEVS MANI DZIRD

Dažkārt mums rodas iespaids, ka Dievs nedod atbildes uz mūsu jautājumiem un lūgumiem. Šķiet, ka viņš klusē. Dāvids mums dod vienu no iespējamajiem izskaidrojumiem:

“Ja es būtu lolojis sirdi ļaunu, Kungs manī neklausītos!” Psalmi 66:18

Dažu mūsu lūgumu apmierināšana varētu nākt par ļaunu mums pašiem vai kādam no apkārtējiem. Bet iespējams arī, ka mēs esam vienkārši pārāk nepacietīgi un nespējam sagaidīt atbildi.

Jebkurā gadījumā, mēs varam pilnībā uzticēties Dieva solījumam:

“Es zinu savus nodomus, ko es jums esmu iecerējis, saka Kungs, miera nodomus, ne ļaunus – es došu jums nākotni un cerību!” Jeremijas 29:11

Jēzus ir lielisks piemērs tam, kā mums vajadzētu uzticēties šim solījumam. Pirms viņš tika sist krustā, zinādams, kas viņu sagaida, viņš lūdza:

“Tēvs, ja tu gribi, ņem šo bikeri prom no manis, tomēr lai notiek nevis mana, bet tava griba.” Lūkas 22:42

Tas, ka lūdzam, nozīmē arī to, ka atzīstam Dieva gribu. Viņš mūs vienmēr dzird:

“Kad es saucu, tu man atbildēji, tu darīji mani staltu, man dvēselē spēks!” Psalmi 138:3

MŪSU TĒVS

Jēzus lūgšanas dziļi iespaidoja mācekļus. Tāpēc viņi teica: “Māci mums lūgt”.

Jēzus atbildēja ar īsu lūgšanu, ko tagad dēvē par *Tēvreizi*:

“Mūsu Tēvs debesīs! Svētīts lai top tavs vārds. Lai nāk tava Valstība. Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes. Mūsu dienīšķo maizi dod mums šodien. Un piedod mums mūsu parākus, kā arī mēs piedodam saviem parādniekiem. Un neieved mūs kārdināšanā, bet atpestī mūs no ļaunā.” Mateja 6:9-13

(Dažos Bībeles manuskriptos atrodams vēl šāds noslēgums: “Jo tev pieder valstība, spēks un gods mūžīgi. Āmen.”)

Tagad apskatīsim šo lūgšanu detalizētāk.

MŪSU TĒVS

Mēs neesam vieni. Mums ir Tēvs, pie kura mēs varam griezties. Mēs esam viņa bērni un Jēzus Kristus, Dieva Dēls, ir mūsu Brālis. (Ebrejiem 2:11,17)

SVĒTĪTS LAI TOP TAVS VĀRDS

Ar to mēs izsakām pārliecību, ka Dievam un viņa vārdam pienākas gods un slava. Šādi mēs arī lūdzam, lai Dievs mums palīdz viņa vārdu uztvert nopietni un ar savu dzīvi parādīt, ka esam viņa bērni.

LAI NĀK TAVA VALSTĪBA

Dieva Valstība sākas mūsos, kad uzticamies Jēzum Kristum un pieņemam viņu kā savu Glābēju. Tas ir personisks process. Mēs kristieši, gaidām arī redzamo Dieva Valstību, kuru Jēzus izveidos pēc savas otrās atnākšanas – jaunas Debesis un jaunu Zemi, kur nebūs vairs nekādas netaisnības, ne ļaunuma, ne sāpju, ne nāves (Atklāsmes 21:1-3). Mums tik tiešām ir iemesls gaidīt to un līksmoties šajā cerībā.

TAVS PRĀTS LAI NOTIEK KĀ DEBESĪS, TĀ ARĪ VIRS ZEMES

Ar to mēs izsakām savu uzticēšanos Dievam, pārliecību, ka viņš mūsu labā darīs visu to labāko. Tā vietā, lai uzticētos Dieva gribai, mēs, cilvēki, bieži cenšamies īstenot savu gribu, un rezultātā piedzīvojam dažādas problēmas, no kurām būtu iespējams izvairīties.

MŪSU DIENIŠĶO MAIZI DOD MUMS ŠODIEN

“Dienišķā maize” ietver visas mūsu praktiskās, materiālās vajadzības, bet ne tikai tās. Pilnvērtīgai dzīvei ir nepieciešama arī garīgā “barība”, kuru arī saņemam no Dieva.

Pievērs uzmanību vārdam “mūsu” (daudzskaitļa forma). Šeit netiek runāts tikai par manām personiskajām vajadzībām, bet arī par apkārtējo cilvēku vajadzībām, un to, ka dalāmies ar viņiem tajā, ko Dievs mums ir devis.

PIEDOD MUMS MŪSU PARĀDUS, KĀ ARĪ MĒS PIEDODAM SAVIEM PARĀDNIEKIEM

Dieva priekšā mēs visi esam grēcīgi. Tā kā Jēzus nomira par mūsu grēkiem pie krusta, mēs varam lūgt pēc piedošanas un to arī saņemt. Un tādā veidā mums tiek dots arī spēks piedot mūsu līdzcilvēkiem.

UN NEIEVED MŪS KĀRDINĀŠANĀ, BET ATPESTĪ MŪS NO ĻAUNĀ

Mēs zinām sajūtu, kad šķiet, nav iespējams nepadoties kārdinājumam. Nereti mēs rīkojamies pretēji savai pārliecībai. Daudzi kārdinājumi ir tik viltīgi, ka mēs tos pat nepamanām un aklī iekrītam slazdā. Tāpēc mēs lūdzam Dievam, lai viņš palīdz mums dzīvot ar atvērtām acīm un pasargā mūs no ļaunā.

UZDEVUMS

Novērtē šos apgalvojumus, atzīmējot, vai tie ir patiesi vai nepatiesi:

Lūgšana ir saruna ar Dievu kā draugu vai tēvu. _____

Lūgšana ir novecojusi sevis mierināšanas forma. _____

Dievu lūgt drīkst vienīgi baznīcā. _____

Dievu lūgt vajadzētu vienīgi tad, ja mums draud nopietnas briesmas. _____

Lūgšanai vajadzētu ietver arī mūsu pateicību Dievam. _____

Lūgšanai vajadzētu ietvert arī mūsu uzticēšanos Dieva gribai. _____